

Ελλάδα, άλλαξε!

Η συνταγή είναι μία: «αξιοκρατία, διαφάνεια, αριστεία και ήθος στην πολιτική»

του Καθ. Γεωργίου Μαντάνη, Τμήμα Σχεδιασμού & Τεχνολογίας Ξύλου & Επίπλου (ΤΕΙ Λάρισας)

Η κατάσταση που βιώνει η χώρα μας είναι πρωτόγνωρη, όχι όμως και μη αναμενόμενη. Έχουμε φτάσει στο χαμηλότερο σημείο κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής παρακμής. Η εντελώς λανθασμένη πολιτική τα τελευταία 30-40 χρόνια, η κακή νοοτροπία μας, η έλλειψη ήθους και αρχών στην πολιτική σκηνή, τα μεγάλα σκάνδαλα, η ατιμωρησία και η «ασυλία» απόδοσης δικαιοσύνης, η αλόγιστη πριμοδότηση όλων και παντού από τα κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) χωρίς έλεγχο, το κακό εκπαιδευτικό σύστημα, η δημιουργία και το πατρωνάρισμα επαγγελματικών συντεχνιών-καρτέλ, η πέρα από κάθε όριο εκμετάλλευση των πηγών της χώρας και η καταπάτηση της δημόσιας γης, οι συντεχνίες των λεγόμενων ΔΕΚΟ και «τα συμφέροντά τους», η κακή οικονομική πολιτική και τα συνεχόμενα δάνεια κ.ά. οδήγησαν στη σημερινή άθλια κατάσταση που όλοι μας σκληρά βιώνουμε.

Αποδείχτηκε στην πράξη ότι τα πολιτικά συστήματα δεν αποδίδουν. Ούτε ο «σοσιαλιστικός κρατισμός» (έτη 1981-1989), ούτε ο «ελληνικός νεοφιλελευθερισμός» (έτη 2004-2009) ούτε τα λοιπά συστήματα «πολιτικού εκσυγχρονισμού» είναι κατάλληλα για την πατρίδα. Αυτό διότι πρωτίστως στα συστήματα αυτά, πρώτα αποτυγχάνουν και πολιτικά και ηθικά οι άνθρωποι που παίρνουν την εντολή να τα εφαρμόσουν. Έτσι τα κακά παραδείγματα, από τους πολιτικούς («αρχή άνδρα δείκνυσι») μεταδίδονται εύκολα στην κοινωνία, στους απλούς πολίτες. Διαποτιστήκαμε από αναξιοκρατία, ανηθικότητα, ιδιοτέλεια, βλ. σκάνδαλα, κλοπές δημόσιας περιουσίας, άκρατο κομματισμό παντού και σε όλα τα επίπεδα, συνδικαλισμό προς ίδιον όφελος και πολλά άλλα μίζερα.

«Σκλάβος ξανάσκυψε ο ρωμός και δασκαλοκρατιέται. Δεν έχεις, Ολυμπε, θεούς, μηδέ λεβέντες η Όσσα, ραγιάδες έχεις, μάννα γή, σκυφτούς για το χαράτσι...», έγραφε κυνικά ο Κ. Παλαμάς και παραμένει επίκαιρος («Γύριζε», 1908). Πέραν όμως των πολιτικών συστημάτων, συντριπτικά βοήθησε σε αυτή την κρίση τη σημερινή και ο τρόπος ζωής μας: η ευρεία και αλόγιστη κατανάλωση, η μη σωστή νοοτροπία-συμπεριφορά μας, η απληστία μας, σε αυτό που «ζούμε», που «φαινόμαστε», που «βιώνουμε». Μια χρυσή λέξη, γνήσια ελληνική, η «νοικοκυροσύνη» εξαφανίστηκε από το λεξικό μας. Θα επανέλθει η λέξη αυτή· κύκλους κάνει η ζωή και η κρίση ήρθε για να μείνει...

Πρόσθετα, η χώρα, με σοβιετικού τύπου κρατισμό, έφτασε σήμερα -ελέω και της πολιτικής του λαϊκισμού κι από τα δύο κόμματα εξουσίας- να βουλιάζει από ένα υπέρογκο, σπάταλο και δυσκίνητο κράτος, το οποίο χαρακτηρίζεται από παγκοσμίου επιπέδου «πρωτοτυπίες», π.χ. να διαθέτει:

- το μεγαλύτερο αριθμό δημοσίων υπαλλήλων σε σύγκριση με τις υπόλοιπες χώρες της Ε.Ε., με σημαντικό μέρος αυτών, χωρίς ουσιαστικά προσόντα, ράθυμοι και «του κόμματος» (είναι γνωστό το πώς διορίστηκαν),
- σε σχέση με τον πληθυσμό μας, διαθέτουμε κοινοβούλιο πολύ μεγάλο, με πολυάριθμους βουλευτές (σε σύγκριση με χώρες της Ε.Ε.), που απολαμβάνουν πλήθος προνομίων, εξουσιών, έξτρα αμοιβών και κυρίως ασυλιών...
- έχουμε, συγκριτικά, το μεγαλύτερο αριθμό τμημάτων ΑΕΙ (500 τμήματα!) διασκορπισμένων σε κάθε μικρή και μεγάλη πόλη, ασύνδετα και άστοχα· και στα πιο απίθανα και παράξενα γνωστικά αντικείμενα (το πώς ιδρύθηκαν αυτά είναι γνωστό σε όλους μας, βλ. κομματισμός),
- έχουμε τα περισσότερα «κλειστά επαγγέλματα» στον κόσμο· αυτά χτίστηκαν με τη βοήθεια του κομματικού μηχανισμού και λειτουργούν εδώ και χρόνια, υπό προστασία, σαν να είναι ελληνικής επινοήσης «καρτέλ»,
- διαθέτουμε επίσης τα περισσότερα τηλεοπτικά-έντυπου τύπου ΜΜΕ σε όλη την Ευρώπη, και το κυριότερο χωρίς κανένα έλεγχο για το τι παρουσιάζεται (προβάλλονται ανεξέλεγκτα τα πάντα, κυρίως τα κακά και τα ανήθικα)· απουσιάζει -πλην λίγων εξαιρέσεων- η σοβαρή και υπεύθυνη ενημέρωση, η δεοντολογία και η προβολή «του σωστού», «του καλού παραδείγματος» για την κοινωνία, για τα νέα παιδιά,
- τέλος, έχουμε ένα μισθολόγιο που καλύπτει το στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπου χαρακτηρίζεται από τεράστιες αδικίες, ανισότητες και διακρίσεις· δεν υπάρχει δίκαιο σύστημα (βλ. υπαλλήλους ΔΕΚΟ που αμείβονται με 4.000 ευρώ μηνιαίως), έτσι ισοπεδώνονται τα πάντα: οι τίτλοι, τα προσόντα, ο μόχθος ετών, π.χ. ένας διοικητικός υπάλληλος ΤΕ σε ένα υπουργείο μπορεί να αμείβεται περισσότερο από έναν τακτικό καθηγητή πανεπιστημίου, με κύρος και με σπουδές 12ετίας (αυτό δεν συμβαίνει σε καμιά χώρα της Ε.Ε.).

Σήμερα με δεδομένη την ανεξέλεγκτη οικονομική κρίση και δυσπραγία, είναι ευκαιρία, είναι ώρα να αλλάξουμε τη χώρα. Πρέπει η Ελλάδα όλη, μπροστά σε αυτές τις προκλήσεις των καιρών να σταθεί όρθια, να βάλει βάσεις, να θέσει τις αρχές. Οι πολίτες να αντιληφθούν το μερίδιο ευθύνης που τους αναλογεί· να προαχθεί η αριστεία, η αξιοκρατία, να παταχθεί για πάντα ο επιζήμιος «κομματισμός». Ανεξάρτητα αν θα είναι η σημερινή κυβέρνηση, ή θα είναι η αυριανή από την αντιπολίτευση, απαιτείται μια νέα αρχή. Η συνταγή είναι μία: «αξιοκρατία, διαφάνεια, αριστεία και ήθος στην πολιτική». Οι αποφάσεις της οποιας κυβέρνησης είναι κρίσιμες για την πατρίδα και οι τομές αναπόφευκτα ρηξικέλευθες, λ.χ.

- Μείωση των βουλευτών σε 200· ταυτόχρονα, μείωση των μισθών, εξάλειψη όλων των προνομίων τους (σημ. αυτοί θα πρέπει να δείχνουν πρώτοι ότι νοιάζονται για το καλό της χώρας· αυτοί θα πρέπει να δίνουν το καλό παράδειγμα στους απλούς πολίτες). Κατάργηση της βουλευτικής ασυλίας.
- Οι εκλογές να γίνονται, υποχρεωτικά, κάθε 4 χρόνια· απαγόρευση όλων των εκλογικών δημοσκοπήσεων που μόνον κακό και προβλήματα δημιουργούν.
- Θεσμοθέτηση συνταγματικά της «ελεύθερης βούλησης» των βουλευτών (ειδικά των 2 κομμάτων εξουσίας)· είναι αντιδημοκρατικό και βαθιά υποτιμητικό για όλους, να διαγράφονται βουλευτές που εκφράζουν άποψη, και θέτουν επιχειρήματα, αντίθετα από την «κομματική γραμμή» (αυτό είναι το επίπεδο της δημοκρατίας μας;).
- Αποδέσμευση της δικαστικής εξουσίας από την εκτελεστική εξουσία (κυβέρνηση)· οι δικαστικοί λειτουργοί να εξελίσσονται και να σταδιοδρομούν ανεξάρτητα, χωρίς κομματικές εξαρτήσεις, με ένα εσωτερικό σύστημα προσόντων, αξιολόγησης και ιεραρχίας (που θα καθορίζεται από την ανώτατη δικαστική εξουσία και μόνο).
- Επιτακτική ανάγκη να αλλάξει όλο το πολιτικό προσωπικό στη χώρα. Αυτό εξαρτάται από τη λαϊκή βούληση. Αλλά σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε, είναι ευκαιρία -στις εκλογές που θα γίνουν στο μέλλον- να εξωστρακιστούν από την εξουσία όλοι οι παλαιοί πολιτικοί-βουλευτές (ειδικά των κομμάτων εξουσίας) που μας έπεισαν για την ανεπάρκειά τους, ενίοτε και για το «ήθος» τους, στις προηγούμενες κυβερνήσεις. Ο τόπος χρειάζεται νέους ανθρώπους, απαιτεί να έχει ευπατρίδες πολιτικούς (άξιους) που να αγαπάνε την Ελλάδα, ανεξαρτήτου κομματικής προέλευσης. Είναι επιτακτική ανάγκη να ψηφίζουμε πλέον: τους πιο καλούς ανθρώπους, τους πιο ηθικούς, τους πιο έντιμους. Καλώς ή κακώς: τέρμα οι «αδεολογίες»!
- Θέσπιση ενός ενιαίου και δίκαιου μισθολογίου στο δημόσιο τομέα, με μείωση των αρκετά παχυλών μισθών, ειδικά στις ΔΕΚΟ και την τοπική αυτοδιοίκηση. Καθορισμός τυπικών και ουσιαστικών προσόντων, σε συσχέτιση με το μισθό.
- Εφαρμογή ενός νέου, σύγχρονου εκπαιδευτικού συστήματος που θα προάγει τη γνώση και θα καταργεί την παπαγαλία. Ενίσχυση της τεχνικής εκπαίδευσης και αριστεία παντού, με εξάλειψη του συνδικαλισμού στο χώρο της παιδείας. Παντού, έξω τα κόμματα. Εφαρμογή του νέου νόμου για τα ΑΕΙ, κοινωνική λογοδοσία, αξιολόγηση και διαφάνεια στα ανώτατα ιδρύματα· «Καλλικράτης» εκτεταμένος παντού στα ΑΕΙ, δραστική μείωση των τμημάτων και των πανεπιστημίων-ΤΕΙ σε όλη τη χώρα, επικαιροποίηση των προγραμμάτων σπουδών σε αντικείμενα που τα έχει ανάγκη η αγορά και ο παραγωγικός ιστός της χώρας. Ενθάρρυνση της αριστείας. Ενίσχυση του πραγματικού ρόλου που πρέπει να έχει το «σύγχρονο Λύκειο», επαναφορά εισαγωγικών εξετάσεων μετά την αποφοίτηση από το Γυμνάσιο (ενιαίες εξετάσεις σε πανελλήνιο επίπεδο).
- Άνοιγμα όλων των κλειστών επαγγελματιών, όπως γίνεται σε όλο τον κόσμο, ακόμα και με τις οποιεσδήποτε ρήξεις· η ελληνική κοινωνία πρόσφατα έδειξε ότι αυτό το απαιτεί.
- Στήριξη των 2 πυλώνων του κοινωνικού κράτους, της Υγείας και της Παιδείας, με τις ελάχιστες δυνατές μειώσεις. Το πιο δύσκολο στοίχημα για την όποια κυβέρνηση (δύσκολο αλλά και κοινωνικά αναγκαίο).
- Πάταξη της φοροδιαφυγής του μεγάλου κεφαλαίου και των μεγάλων καταθέσεων, και όσων συντεχνιών (γνωστές στο πανελλήνιο) φοροδιαφεύγουν και ποτέ δεν πληρώνουν τον ελάχιστο φόρο. Ένα επίσης πολύ δύσκολο στοίχημα που πρέπει να κερδηθεί. Η φοροδιαφυγή να καταστεί πολύ σοβαρό ποινικό αδίκημα· το απαιτούν οι σύγχρονες συγκυρίες.
- Η πολιτεία και η δικαιοσύνη ας μεριμνήσουν -επιτέλους!- για την πάταξη των δύο νοσηρότερων φαινομένων διαμαρτυρίας: α) των καταλήψεων δημόσιων χώρων-υπηρεσιών-ΑΕΙ και β) της παρακώλυσης οδών-λιμανιών-αεροδρομίων. Αυτά τα κακά πρέπει να εκλείψουν· το απαιτεί σήμερα η κοινωνία, το δημόσιο συμφέρον. Αυτή η άρρωστη νοοτροπία πρέπει να ξεριζωθεί με κάθε τρόπο.
- Τέλος, το κυριότερο: ενθάρρυνση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, του παραγωγικού τομέα· πριμοδότηση νέων ιδεών, ίδρυσης μικρών μονάδων και επιχειρήσεων, αξιοποίησης των αγαθών και των προϊόντων μας, αγορά των ελληνικών προϊόντων, αποκρατικοποιήσεις με συστηματικό τρόπο και διαφάνεια, επενδύσεις σε τομείς που πλεονεκτούμε: τουρισμό, αιολική-ηλιακή ενέργεια, βιολογικά προϊόντα, γεωργία-κτηνοτροφία κ.α. Πριμοδότηση και ενθάρρυνση της αποκέντρωσης, της ίδρυσης μονάδων με καινοτομίες, της μεταφοράς επιχειρήσεων στην επαρχία, της ενθάρρυνσης επαναπατριsmού των παραγωγικών επιχειρήσεων από τη βαλκανική, την με κάθε τρόπο προαγωγή των παραγωγικών επιχειρήσεων της χώρας, της δημιουργίας νέων θέσεων απασχόλησης για τους νέους.

Πρέπει, συνεπώς, να περάσουμε από μια κοινωνία κατανάλωσης και αθρόων εισαγωγών σε μια κοινωνία παραγωγής και δημιουργίας, με πυξίδα: το «μέτρον άριστον». Η χώρα μας είναι πλούσια και σε αγαθά και σε φυσικούς πόρους και σε ανθρώπους. Πρέπει να αλλάξουμε, να πετάξουμε την κακή νοοτροπία μας, να προάγουμε την αξιοκρατία στη ζωή και να «απαλλαχτούμε από τον κομματισμό» επιλέγοντας όχι κομματικά, αλλά ανθρώπους με ήθος, με αρχές. Αν όχι, τότε δυστυχώς, τα χειρότερα μας περιμένουν.